

کسانی که دم از تهدید ایران می‌زنند خود تهدیدی برای صلح هستند/ پذیرش حق مسلم ایران، ساده‌ترین راه حل موضوع هسته‌ای است

رئیس جمهور گفت: انتخابات اخیر ایران با تبلور مردم سالاری دینی و انتقال آرام قدرت اجرائی نشان داد که ایران لنگرگاه ثبات در دریای ناآرامی های منطقه ای است.

روحانی در مجمع عمومی سازمان ملل:

کسانی که دم از تهدید ایران می‌زنند خود تهدیدی برای صلح هستند/ پذیرش حق مسلم ایران، ساده‌ترین راه حل موضوع هسته‌ای است

رئیس جمهور گفت: انتخابات اخیر ایران با تبلور مردم سالاری دینی و انتقال آرام قدرت اجرائی نشان داد که ایران لنگرگاه ثبات در دریای ناآرامی های منطقه ای است.

به گزارش خبرنگار حوزه دولت خبرگزاری فارس، حجت‌الاسلام حسن روحانی رئیس جمهور کشورمان در شصت و هشتمین اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل متحد، به سخنرانی پرداخت.

متن کامل سخنان رییس جمهور به شرح زیر است:

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و الصلوة و السلام على سيدنا و نبينا محمد و آله الطاهرين و صحبه المنتجبين

آقای رئیس، آقای دبیرکل! عالیجنابان، خانم ها و آقایان!

در آغاز مایلم تهریکات صمیمانه خود را به مناسبت انتخاب شایسته جنابعالی به ریاست مجمع عمومی ابراز نموده و از تلاش های جناب آقای بان کی مون نیز تقدیر نمایم.

آقای رییس! جهان ما جهانی پر از بیم و امید است: بیم جنگ و مناسبات خصومت‌آمیز منطقه‌ای و جهانی، بیم رویارویی هویت‌های مرگبار مذهبی، قومی و ملی، بیم نهادینه شدن خشونت و افراطی‌گری، بیم فقر و تبعیض خرد کننده، بیم تباهی و نابودی منابع حیاتی، بیم بی‌توجهی به کرامت و حقوق انسان، و بیم غفلت از اخلاق.

*آری به صلح نه برای جنگ

در برابر همه این بیم‌ها، امیدهای جدیدی نیز وجود دارد: امید اقبال مردم و نخبگان در سراسر جهان به «آری برای صلح و نه برای جنگ» و امید به ترجیح گفت و گو بر ستیز و اعتدال بر افراط.

یک نمونه زنده، گزینش هوشیارانه امید و تدبیر و اعتدال توسط مردم بزرگ ایران در انتخابات اخیر است که با تبلور مردم سالاری دینی و انتقال آرام قدرت اجرائی نشان داد که ایران لنگرگاه ثبات در دریای ناآرامی های منطقه ای است.

اعتقاد راسخ حکومت و مردم ما به صلح پایدار، ثبات، آرامش، حل مسالمت آمیز مناقشات و تکیه بر آراء عمومی به عنوان پشتوانه قدرت، مقبولیت و مشروعیت، نقشی والا در فراهم کردن چنین محیط امنی داشته است.

آقای رئیس، خانم ها و آقایان!

دوران حساس انتقالی کنونی در روابط بین الملل مشحون از خطرات و البته توأم با فرصت های کم نظیری است.

هرگونه محاسبه نادرست از وضعیت خود و دیگران، آسیب های تاریخی را در بر دارد تا جایی که خطای یک بازیگر، اثرات منفی بر همگان خواهد داشت.

آسیب پذیری، پدیده ای جهانی و فراگیر شده است.

در این گذر حساس در تاریخ مناسبات جهانی، عصر بازی های با حاصل جمع صفر پایان یافته است ولی هنوز معدودی از بازیگران روش ها و ابزارهای کهنه شده و عمیقاً ناکارآمد را بکار می گیرند تا برتری و سلطه پیشین خود را حفظ کنند.

نظامی گری و استفاده از ابزارهای نظامی و خشن برای انقیاد دیگران، نمونه ناکارآمدی از تداوم کنش های کهنه در شرایط نوین است.

* تعمیم ارزش های غربی بعنوان ارزش های جهانی ضد کرامت انسانی است

اقدامات زورمدارانه اقتصادی و نظامی برای حفظ و تداوم سلطه و برتری گذشته، با مجموعه ای از قالب های مفهومی همراه شده که همگی ضد صلح، ضد امنیت، ضد کرامت انسانی و ضد آرمان های بشری می باشند.

از جمله این قالب های مفهومی، یکسان سازی جوامع و تعمیم ارزش های غربی بعنوان ارزش های جهانی است.

قالب دیگر، حفظ فرهنگ جنگ سرد و تقسیم دو اردوگاهی جهان به «مای برتر» و «دیگران دون تر» می باشد.

قالب دیگر مفهومی، ایجاد ترس و تهدید، از برآمدن بازیگران نوظهور در جامعه جهانی است.

در چنین فضائی، خشونت های دولتی و غیردولتی، مذهبی و فرقه ای و حتی نژادی افزایش یافته و هیچ تضمینی وجود ندارد که دوران آرامش بین قدرت های بزرگ نیز در دام گفتمان ها، رفتارها و کردارهای خشن گرفتار نیاید.

تاثیرفاجعه بار روایت های افراطی و خشن را نباید دست کم گرفت.

*تغییر نظام های سیاسی از بیرون مرزها بسیار خطرناک است

در این میان،خشونت راهبردی که در تلاش برای حذف بازیگران منطقه ای از فضای عمل طبیعی آنها، سیاست های موسوم به مهار، تغییر نظام های سیاسی از بیرون مرزها و تلاشی که برای بر هم زدن حدود و ثغور سیاسی متبلور می شود، بسیار خطرناک و تنش آفرین است.

در گفتمان متعارف سیاسی بین المللی، یک مرکز متمدّن با حاشیه های غیرمتمدن به تصویر در آمده است.

در این تصویر نسبتِ کانون قدرت های جهانی و حاشیه ها، نسبتی آمرانه قلمداد شده است.

گفتمان مرکزگرایی شمال و حاشیه گرایی جنوب سبب استقرار نوعی نظم تک گویی و مونولوگ در سطح روابط بین المللی شده است.

ایجاد مرزهای نادرست هویتی و بیگانه ستیزی های خشن رایج نتیجه قهرمانی این گفتمان است.

*گفتمان های اسلام هراسانه و ایران هراسانه تهدیدی جدی علیه ثبات جهانی است

گفتمان های تبلیغاتی و بی اساس دین ستیزانه، اسلام هراسانه، شیعه هراسانه و ایران هراسانه به واقع تهدیدی جدی علیه ثبات جهانی و امنیت انسانی است.

این گفتمان تبلیغاتی، با طرح و القای تهدیدات فرضی و خیالی شکل خطرناکی به خود گرفته است.

یکی از این تهدیدات خیالی، خطر موهوم ایران است. به بهانه این تهدید موهوم، چه اقدامات ناهنجار و چه جنایت ها در سه دهه گذشته صورت نگرفته است؟

تسلیح صدام حسین به سلاح های شیمیایی و حمایت طالبان تنها نمونه ای از این جنایت هاست.

* کسانی که دم از تهدید ایران می زنند خود تهدیدی برای صلح و امنیت هستند

صریحاً و با قاطعیت تمام و با استناد به مدارک و شواهد متقن اعلام می‌دارم که آنهایی که دم از تهدید ایران می‌زنند، یا خود تهدید علیه صلح و امنیت بین‌المللی اند یا به تهدید دامن می‌زنند. ایران نه فقط تهدید نیست، بلکه در آرمان و عمل، پیوسته منادی صلح عادلانه و امنیت همه‌جانبه بوده است.

* آنچه بر مردم مظلوم فلسطین می‌رود، یک خشونت ساختاری است

آقای رئیس! خانم‌ها آقایان!

در کمتر نقطه‌ای از جهان، خشونت مانند غرب آسیا و شمال آفریقا خانمان سوز بوده است.

مداخله نظامی در افغانستان، جنگ تحمیلی صدام حسین علیه ایران، اشغال کویت، مداخله نظامی علیه عراق و رفتار خشن سرکوبگرانه علیه مردم فلسطین، ترور شخصیت‌های سیاسی و مردم عادی در ایران و بمب‌گذاری در کشورهای منطقه نظیر عراق، افغانستان و لبنان نمونه‌هایی از خشونت در سه دهه گذشته در این منطقه اند.

آنچه بر مردم مظلوم فلسطین می‌رود، چیزی جز یک خشونت ساختاری نیست. سرزمین فلسطین در اشغال است.

حقوق اولیه فلسطینیان به طور فاجعه‌باری نقض می‌شود و آنها از بازگشت به خانه، محل تولد و دسترسی به سرزمین مادری محرومند.

جناياتی که بر مردم بی‌گناه فلسطین می‌رود، خشونت نهادینه‌ای را به نمایش می‌گذارد که برای توصیف آن، آپارتاید مفهوم و واژه کم‌وزنی بنظر می‌آید.

* بحران سوریه راه حل نظامی ندارد

فاجعه انسانی در سوریه نمونه دردناکی از گسترش فاجعه آمیز خشونت و افراط در منطقه ماست.

از ابتدای بحران و از زمانی که برخی از بازیگران منطقه‌ای و بین‌المللی با سرازیر کردن منابع تسلیحاتی و اطلاعاتی و تقویت گروه‌های افراطی سعی در نظامی کردن این بحران داشتند، ما تأکید کردیم که بحران سوریه راه حل نظامی ندارد.

نمی‌توان اهداف استراتژیک و توسعه طلبانه و بهم ریختن توازن و تعادل‌های منطقه‌ای را با پنهان شدن پشت کلمات بشر دوستانه، تحقق بخشید.

هدف مشترک جامعه بین‌المللی باید خاتمه سریع به کشتار مردم بی‌گناه باشد.

* هرگونه استفاده از سلاح‌های شیمیایی محکوم است

ما ضمن محکوم کردن هرگونه استفاده از سلاح‌های شیمیایی، از پذیرش کنوانسیون منع سلاح‌های شیمیایی توسط سوریه استقبال می‌کنیم و بر این باوریم که دستیابی گروه‌های افراطی و تروریست به این سلاح‌ها بزرگترین خطر فراروی منطقه است که باید مدنظر قرار گیرد.

همزمان استفاده غیرقانونی و غیرکارآمد از تهدید یا استفاده از زور، تنها به گسترش خشونت و بحران در منطقه دامن خواهد زد.

تروریسم و کشتن انسان‌های بی‌گناه، اوج افراط و خشونت است. تروریسم، بلائی خشن، فراگیر و فرامرزی است.

* استفاده از هواپیماهای بدون سرنشین علیه مردم بی‌گناه محکوم است

اما خشونت‌ها و افراط‌هایی که تحت عنوان مبارزه با تروریسم و از جمله استفاده از هواپیماهای بدون سرنشین علیه مردم بی‌گناه صورت می‌گیرد نیز محکوم است.

در اینجا باید از ترور دانشمندان هسته ای ایران توسط جنایتکاران نیز سخن بگویم. آنها به چه جرمی ترور شدند؟

سوالاتی که از ملل متحد و شورای امنیت باید پرسید این است که آیا ترورکنندگان محکوم شدند؟

* تحریم های غیر عادلانه، جلوه های از خشونت و ضد صلح است

تحریم های غیر عادلانه، به عنوان جلوه دیگری از خشونت، ذاتاً ضد صلح و ضد بشری هستند که برخلاف تبلیغات تحریم گران، دولت ها و نخبگان سیاسی را هدف قرار نمی دهند، بلکه بیش از همه مردمان عادی را قربانی دعوای سیاسی خود می کنند.

میلیون ها عراقی را فراموش نکنیم که در اثر تحریم هایی که با زورق های حقوقی در نهادهای بین المللی پیچیده شده بودند، آسیب دیدند، جان باختند و هنوز عده قابل توجهی از آنها در سرتاسر زندگی باید زجر بکشند. این تحریم ها خشونت آمیزند. هوشمند و غیر هوشمند و یک جانبه و چند جانبه ندارند.

* آتش تحریم دامن تحریم کنندگان را می گیرد

این تحریم ها ناقض حقوق مسلم بشری، از جمله حق صلح، حق توسعه، حق دسترسی به بهداشت، حق آموزش و فراتر از همه حق حیات می باشند.

نتیجه تحریم ها، علیرغم هرگونه لفاظی و بازی با واژه ها، همان آتش افروزی و جنگ طلبی و نابودی انسان هاست.

این آتش فقط دامن قربانیان تحریم را نمی گیرد، بلکه به اقتصاد و زندگی مردم جوامع تحریم کننده نیز، لطمه وارد می کند.

آقای رئیس، خانم ها و آقایان!

خشونت و افراط امروز نه تنها ابعاد مادی، بلکه ابعاد معنوی زندگی انسان و جامعه امروز را در بر گرفته است.

خشونت و افراط جایی برای مدارا و تفاهم که لازمه زندگی انسان و جامعه مدرن است نمی گذارد.

نابردباری مسئله امروز جهان ماست، باید بردباری را در پرتو اندیشه های دینی، رویکردهای فرهنگی و رهیافت های سیاسی تقویت کرد.

* مردم جهان از جنگ، خشونت و افراط خسته اند

جامعه انسانی را باید از مرحله بردباری منفی به مرحله تعاون مشترک ارتقاء داد.

دیگران را نباید فقط تحمل کرد بلکه باید با دیگران کار کرد.

مردم جهان از جنگ، خشونت و افراط خسته اند و این فرصتی بی نظیر است.

آنها امید به تغییر وضعیت کنونی دارند. جمهوری اسلامی ایران باور دارد که با ترکیب هوشمندانه ای از امید و اعتدال می توان همه چالش ها را مدیریت کرد. جنگ افروزان می خواهند امیدها را بشکанд.

در حالی که امید به تغییر مثبت، مفهومی فطری، دینی، فراگیر و جهانی است.

زیربنای امید، باور به اراده عمومی مردم جهان برای مبارزه با خشونت و افراط، تغییر پذیری، مخالفت با ساختارهای تحمیلی، بها دادن به گزینش و عمل مسئولانه انسانی است.

امید، بی تردید یکی از بزرگترین نعمت های خداوند مهربان به همه انسان هاست.

اعتدال نیز به معنای حرکت خردمندانه، هوشمندانه، زمان مند و مکان مند در تلفیق آرمان های والا، گزینش راهبردهای اثرگذار و در

* جمهوری اسلامی ایران یک قدرت منطقه ای است

مردم ایران در انتخابات اخیر در حرکتی هوشمندانه به گفتمان امید و تدبیر و اعتدال رای دادند.

ترکیب امید و تدبیر و اعتدال در سیاست خارجی به آن معناست که جمهوری اسلامی ایران به عنوان یک قدرت منطقه ای نسبت به امنیت منطقه و جهان، مسئولانه برخورد می کند و آمادگی همکاری چند جانبه و همه جانبه با سایر بازیگران مسئول در این عرصه ها را دارد.

* راه های خشونت آمیز برای بحران های جهانی وجود ندارد

ما از صلح مبتنی بر دموکراسی و صندوق رأی در همه جای جهان از جمله در سوریه و بحرین و دیگر کشورهای منطقه دفاع می کنیم و معتقدیم راه های خشونت آمیز برای بحران های جهانی وجود ندارد و تنها به کمک خرد انسانی و با تعامل و اعتدال می توان بر واقعیت های تلخ جامعه بشری غلبه کرد.

لذا تضمین صلح و دموکراسی، و تأمین منافع مشروع همه کشورها در جهان، و از جمله در منطقه خاورمیانه، با نظامیگری محقق نمی شود. ایران دنبال راه حل مسایل و نه تولید مشکلات است.

هیچ پرونده و موضوعی نیست که با امید و اعتدال، با احترام متقابل، و با نفی خشونت و افراط قابل حل نباشد.

* پذیرش حق مسلم ایران، ساده ترین راه حل موضوع هسته ای است

اجازه دهید به پرونده هسته ای ایران اشاره کنم.

پذیرش حق طبیعی، قانونی و مسلم ایران، بفرموده رهبر فرزانه انقلاب اسلامی، ساده ترین راه حل این موضوع است. این یک شعار سیاسی نیست.

بلکه بر اساس شناخت عمیق وضعیت فن آوری در ایران، شرایط بین المللی و پایان بازی های با حاصل جمع صفر و ضرورت یافتن اهداف و منافع مشترک برای رسیدن به تفاهم و امنیت مشترک است.

به عبارت دیگر، ایران و دیگر کنشگران باید دو هدف مشترک را به عنوان دو قسمت غیرقابل تفکیک راه حل سیاسی پرونده هسته ای ایران دنبال نمایند.

یک: برنامه هسته ای ایران و همه کشورهای دیگر می باید تنها در جهت اهداف صلح آمیز باشد.

* سلاح هسته ای و کشتار جمعی هیچ جایگاهی در دکترین دفاعی ایران ندارد

من اینجا به صراحت اعلام می کنم که این هدف، صرف نظر از مواضع دیگر بازیگران، هدف جمهوری اسلامی ایران بوده و خواهد بود.

سلاح هسته ای و کشتار جمعی هیچ جایگاهی در دکترین دفاعی ایران نداشته و با باورهای بنیادین مذهبی و اخلاقی ما در تعارض است.

منافع ملی ما ایجاب می کند که هر گونه نگرانی منطقی پیرامون برنامه هسته ای ایران را مرتفع نماییم.

دو: هدف دوم یعنی پذیرش اعمال حق غنی سازی و سایر حقوق هسته ای در خاک ایران تنها راه تامین هدف اول است.

دانش هسته ای در ایران بومی شده و فن آوری هسته ای از جمله غنی سازی به مرحله تولید انبوه رسیده است.

لذا تصور اینکه با مانع شدن از برنامه هسته ای ایران از طریق اعمال فشارهای غیرقانونی می توان صلح آمیز بودن چنین برنامه ای را

تضمین کرد موهوم و به غایت غیر واقع بینانه است.

* جمهوری اسلامی ایران بر اعمال حقوق خود پافشاری می‌کند

لذا جمهوری اسلامی ایران ضمن پافشاری بر اعمال حقوق خود و ضرورت احترام و همکاری بین المللی در اعمال این حقوق، آماده گفتگوهای بدون تأخیر برای اعتمادسازی متقابل و رفع دو سویه ابهامات از طریق شفافیت کامل می باشد.

ایران به دنبال تعامل سازنده بر اساس احترام متقابل و منافع مشترک با دیگر کشورهاست و در این چارچوب در پی افزایش تنش با ایالات متحده نیز، نیست.

* در صورت عزم آمریکا می توان به چارچوبی برای مدیریت اختلافات رسید

من سخنان امروز پرزیدنت اوباما را با دقت دنبال کردم؛ در صورت عزم سیاسی رهبران آمریکا و خودداری از دنبال کردن منافع گروه های فشار جنگ طلب، می توان به چارچوبی برای مدیریت اختلافات رسید.

در این چارچوب موضع برابر، احترام متقابل و اصول مسلم شناخته شده بین المللی باید مبنا باشد.

البته در این زمینه انتظار ما از واشنگتن شنیدن صدای واحد است.

* صلح در دسترس است

آقای رئیس، خانم ها و آقایان!

در این سال ها، یک صدای مسلط پیپی شنیده شده است که «؛گزینه جنگ روی میز است»، اما امروز بگذارید در برابر این سخن ناکارآمد و غیرقانونی بگویم «؛صلح در دسترس است».

* پیشنهاد روحانی به سازمان ملل متحد

پس به نام جمهوری اسلامی ایران در گام نخست پیشنهاد می‌کنم طرح «؛جهان علیه خشونت و افراطی‌گری» در دستور کار سازمان ملل متحد قرار گیرد و همه دولت‌ها و سازمان‌های بین‌المللی و نهاد مدنی تلاش‌های جدیدی را برای سوق دادن جهان به این سو سامان دهند.

باید به جای گزینه ناکارآمد «؛ائتلاف برای جنگ» در مناطق مختلف جهان به «؛ائتلاف برای صلح پایدار» در سراسر جهان اندیشید.

امروز جمهوری اسلامی ایران شما و همه جامعه جهانی را به برداشتن گامی فراپیش می‌خواند؛ دعوت «؛جهان علیه خشونت و افراطی‌گری» ما باید بپذیریم و بتوانیم در اینجا افقی را بگشاییم که در آن به جای جنگ صلح، به جای خشونت مدارا، به جای خونریزی پیشرفت، به جای تبعیض عدالت، به جای فقر برخورداری و به جای استبداد آزادی در سراسر جهان بهتر دیده شود.

* اعتدال، آینده جهان را درخشان خواهد کرد

به گفته فردوسی، شاعر بلند آوازه ایران: «؛بکوشید نیکی به کار آورید، چو دیدید سرما، بهار آورید.» علیرغم همه مشکلات، من عمیقاً به آینده امیدوارم.

با همبستگی جهانی علیه خشونت و افراط، تردیدی ندارم که آینده روشن است. اعتدال، آینده جهان را درخشان خواهد کرد.

امید من، علاوه بر تجارب شخصی و ملی، از این باور مشترک همه ادیان آسمانی نشأت می گیرد که جهان را سرانجامی نیکوست و روشن که: «؛و لقد کتبنا فی الزبور من بعد الذکر ان الارض یرثها عبادی الصالحون».

آقای رییس، متشکرم!

